

uden at indsende et Andragende derom og give de af Ministeriet begærede Oplysninger.

Der blev spurgt mig, om jeg mellem 2den og 3die Behandling vilde arbejde for en Løsning af Spørgsmaalet om Vaagekonernes Løn. Der har ikke for mig foreligget noget i denne Sag siden i Fjor, da det høje Ting tog Stilling til Spørgsmaalet. Der forelaa i de første Maaneder af 1904 et Andragende. Dertil tog Tinget Stilling. Senere har der slet intet foreligget for mig. Nu hørte vi af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det Andragende, som der er debatteret om her i saa lang Tid, er et Andragende til Finansudvalget. Det er altsaa eller bliver Finansudvalgets Sag at tage Stilling til dette, til Udvalget og ikke til mig rettede Andragende. Indtil for et Øjeblik siden har jeg nødvendigvis maattet forstaa det saaledes, at Finansudvalget havde taget den Stilling, at 2 Medlemmer vare for Andragendet og 13 Medlemmer mod det.

Ordføreren (J. Jensen): Maa jeg om det sidste Spørgsmaals Behandling, som den højtærede Minister nævnte, gøre opmærksom paa, for at der ingen Misforstaaelse skal være, at det er ikke et Andragende, som Finansudvalget behandler som saadant. Det er et Andragende, der — jeg ved ikke, om jeg har Lov til at sige det — ved Ubehjælpssomhed er stilet til Finansudvalget. Det er ikke et Andragende blandt dem, som indbringes af et Medlem her i Tinget og henvises til Finansudvalget. Jeg vil hellere sige, at det er en privat Henvendelse til Finansudvalget, i Virkeligheden har det ikke noget med Sagens Realitet at gøre.

Jeg har kun forlangt Ordet for at udtale min Forbavselse over den Stilling, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har indtaget i dette Spørgsmaal. Han oplyste os om — det var ogsaa for mig en ny Oplysning —, at hans og hans Partifællers Stilling i Finansudvalget havde været den, at de havde stillet sig uden for. Hvordan dette havde givet sig Udtryk, har vist endnu ingen af de øvrige Finansudvalgsmedlemmer opdaget. Jeg har ment, at enten var man med til at stille et Ændringsforslag, eller ogsaa var man ikke med dertil. Naar man i Realiteten indrømmer en Sags Rigtighed, hvorom der foreligger Ændringsforslag, slutter man sig til dette Ændringsforslag, og naar man ikke slutter sig til dette Ændringsforslag, er det, fordi man ikke finder Anledning

dertil. Men det ærede Medlem har altsaa fundet et nyt Standpunkt, en Form for et Partis Stilling, der giver sig Udtryk i, at man stiller sig udenfor det hele. Det kan have sin Interesse at faa det at vide, og det synes ogsaa at stemme med den Stilling, det ærede Medlem og hans Partifæller toge ved forskellige Afstemninger, da vi begyndte Finanslovens 2den Behandling med de militære Budgetter. Det kan have sin Interesse at vide, at det Partis Stilling er at stille sig uden for det hele. Hvordan det rimer sig med den Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg tidligere har mindet om, og som faldt ved 1ste Behandling, at det er Oppositionen, der regerer, og at det nok skulde give sig Udtryk ved Behandlingen af Enkelthederne paa Finansloven, skal jeg overlade til det ærede Medlem og hans Meningsfæller at finde Logikken i, jeg kan det ikke. Men det ærede Medlem konkluderer jo endog derhen, at han ganske vist først havde tænkt sig at ville stille sig uden for Sagen, men efter den Vending, Sagen har taget — det vil vel sige, efter at den fra et Partis Side synes at skulle benyttes i Agitationen —, har det ærede Medlem fundet, at nu kan det ikke længere gaa an at tage det Standpunkt at stille sig uden for, og saa anbefaler han resolut sine Meningsfæller sammen med sig at stemme for Ændringsforslaget, for hvilket han, den Gang vi behandlede det i sin Realitet, ikke fandt Anledning til endogsaa blot at antyde, at han havde Sympati.

Zahle: Den ærede Ordfører tager sikkert fejl, naar han mener, at dette er en Sag, som af et enkelt Parti skal benyttes i Agitationens Tjeneste. Det fremgaar allerede deraf, at der er Medlemmer af den ærede Ordførers Parti — det ærede Medlem for Løvel holder pludselig op med at le —, som have erklæret at ville stemme for Forslaget. Et Parti, der staar saa fjernt fra Forslagsstilleren som Højre, vil — i hvert Fald vil det store Flertal af det — stemme for det. Det tyder ikke paa, at dette Forslag skulde blive benyttet i Agitationens Tjeneste af et enkelt Parti. Det, der bevirkede Vendingen hos mig, var, at jeg hørte, at der ogsaa indenfor Flertallet var Stemning for dette Forslag, saa at der var Haab om, at det kunde blive gennemført, og det kan ogsaa være, at Afstemningen vil give det Resultat.

Den ærede Ordfører lod mere naiv og uerfaren, end han virkelig er, naar han ikke ved, at man kan tage det Standpunkt